

Norvēģijas noteikto nodevu par lauksaimniecības produktiem palielinājums

Eiropas Parlamenta 2013. gada 4. jūlija rezolūcija par Norvēģijas noteikto nodevu par lauksaimniecības produktiem palielinājumu (2013/2547(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ līgums) 19. pantu,
  - ņemot vērā Nolīgumu vēstuļu apmaiņas veidā starp Eiropas Savienību un Norvēģijas Karalisti par lauksaimniecības produktu papildu tirdzniecības atvieglojumiem, kas piešķirami, pamatojoties uz 19. pantu Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu (divpusējais nolīgums)¹,
  - ņemot vērā 2011. gada 13. septembra nostāju par projektu Padomes lēmumam attiecībā uz Nolīguma vēstuļu apmaiņas veidā noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Norvēģijas Karalisti par lauksaimniecības produktu papildu tirdzniecības atvieglojumiem, kas piešķirami, pamatojoties uz 19. pantu Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu²,
  - ņemot vērā Norvēģijas tirdzniecības un rūpniecības ministra 2011. gada 9. marta vēstuli iekšējā tirgus un pakalpojumu komisāram par Vienotā tirgus aktu,
  - ņemot vērā EEZ Padomes 2012. gada 26. novembra 38. sanāksmes secinājumus,
  - ņemot vērā Komisijai uzdoto jautājumu „Norvēģijas noteikto nodevu par lauksaimniecības produktiem būtisks palielinājums” (O-000048/2013 – B7-0210/2013),
  - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 19. pantu līgumslēdzējas puses apņemas turpināt centienus, lai panāktu pakāpenisku lauksaimniecības produktu tirdzniecības liberalizāciju;
- B. tā kā ar EEZ līgumu ir nodrošināts pamats Norvēģijas vienlīdzīgai piekļuvei iekšējam tirgum un tā kā EEZ līguma puses ir atzinušas, ka šis līgums tām ir izdevīgs;
- C. tā kā kopumā ES un Norvēģijas ekonomiskās un politiskās attiecības ir lieliskas; tā kā partneru neseno radušās viedokļu atšķirības būtu jārisina dialoga veidā;
- D. tā kā kopš 2012. gada janvāra spēkā esošais divpusējais nolīgums ir atjaunojis preferenciālu, savstarpēju un abpusēji izdevīgu tiesisko regulējumu attiecībā uz tirdzniecības preferencēm lauksaimniecības produktiem, tostarp gaļas un piena produktiem;

---

¹ OV L 327, 9.12.2011., 2. lpp.

² OV C 51 E, 22.2.2013., 168. lpp.

- E. tā kā ar minēto nolīgumu ES un Norvēģijas Karaliste ir paplašinājušas abpusējo lauksaimniecības produktu tirdzniecības liberalizāciju, nosakot beznodokļu piekļuvi, tarifu kvotas un samazinot ievadmaksas nodokļus plašam lauksaimniecības produktu klāstam;
- F. tā kā kopš 2013. gada 1. janvāra dažu Eiropas sieru, jēra gaļas un liellopu gaļas eksportētāju produkcija Norvēģijas tirgū ir tikusi aplūkta ar *ad valorem* nodokļiem — attiecīgi 277 %, 429 % un 344 % apmērā; tā kā pirms tam tika noteikts jauns 72 % importa nodoklis *hydrangea* (hortenzijas) ziediem;
- G. tā kā šie pasākumi, kaut gan tie ir atļauti Norvēģijas Pasaules Tirdzniecības organizācijas grafikā, gan burtiski, gan pēc būtības ir pretrunā divpusējam nolīgumam, jo īpaši tā 10. pantam, kurā noteikts, ka puses veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka to savstarpēji piešķirtās priekšrocības neapdraud citi ierobežojoši importa pasākumi;
- H. tā kā ekonomikas izaugsmes, nodarbinātības un inflācijas rādītāji neliecina par pasaules ekonomikas vai finanšu krīzes negatīvo ietekmi uz Norvēģijas ekonomiku,
1. pauž nožēlu par Norvēģijas valdības nesen īstenotajiem pasākumiem, kurus tas uzskata par protekcionistiskiem un tirdzniecību kavējošiem, radot acīmredzamus divpusējā līguma burta un gara pārkāpumus;
  2. uzsver, ka Norvēģijas valdība šos pasākumus ierosināja, iepriekš neapspriežoties ar attiecīgajiem ES kolēģiem, kas būtu bijis pareizi, ņemot vērā ES un Norvēģijas pašreizējās spēcīgās divpusējās attiecības;
  3. apšaubā ekonomisko loģiku, kas ir pamatā šiem pasākumiem, kuri varētu izraisīt tirdzniecības samazināšanos, kaitējot visām iesaistītajām pusēm un jo īpaši Norvēģijas patērētājiem, bet ilgtermiņā — arī Norvēģijas lauksaimniekiem; aicina Komisiju izvērtēt tarifu palielināšanas iespējamo negatīvo ietekmi uz ES eksportētājiem un lauksaimniekiem;
  4. mudina Norvēģijas valdību un parlamentu atcelt šos pasākumus;
  5. aicina Norvēģijas valdību un Komisiju ņemt vērā Islandes neseno mērķtiecīgo rīcību, lai liberalizētu savu lauksaimniecības produktu tirdzniecību ar Savienību; mudina Norvēģijas valdību sekot šīs valsts piemēram;
  6. aicina Norvēģijas valdību piekrist pārskatīt Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 3. protokolu par apstrādāto lauksaimniecības produktu tirdzniecību, lai novērtētu, vai iepriekš minētajiem produktiem piemērotie nodokļi ir uzskatāmi par taisnīgiem un pamatotiem;
  7. aicina Komisiju turpināt sarunas ar Norvēģijas iestādēm, lai panāktu abpusēji apmierinošu risinājumu lauksaimniecības produktu importam/eksportam;
  8. prasa Komisijai precīzi norādīt, kādus pasākumus tā ir paredzējusi veikt gadījumā, ja Norvēģija atteiksies mainīt savu lēmumu, jo īpaši nolūkā nepieciešamības gadījumā aizsargāt darbvietas un produkciju Savienības lauksaimniecības nozarē;

9. aicina Komisiju apsvērt turpmākas rīcības ierosināšanu sadarbības trūkuma gadījumā, lai atceltu šos pasākumus;
10. atgādina Norvēģijas skaidri paustās saistības attiecībā uz iekšējo tirgu, jo īpaši, ņemot vērā nesenās iniciatīvas, piemēram, Vienotā tirgus I un II aktu; norāda, ka pati Norvēģijas valdība ir atzinusi, ka efektīvs vienotais tirgus ir pamats nākotnes izaugsmei un darbvietu radīšanai un ka pašreizējo krīzi nedrīkst izmantot kā aizbildinājumu, lai pievērstos protekcionistiskiem un tirdzniecību kropļojošiem pasākumiem;
11. pauž cerību, ka Norvēģija joprojām būs iekšējā tirgus dalībniece un neuzsāks turpmākus integrāciju apdraudošus vienuspusējus pasākumus;
12. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei, Norvēģijas valdībai un parlamentam un Eiropas Ekonomikas zonas iestādēm.